

РЕШЕНИЕ

№ 377

гр. Варна, 10.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 1 СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивелина Димова

при участието на секретаря Петя В. Георгиева
като разгледа докладваното от Ивелина Димова Административно
наказателно дело № 20233110200040 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Подадена е жалба от „Да-Ем“ ООД-гр.Варна срещу Наказателно постановление № 7-2741/15.09.2007г. на директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП-Варна, с което на дружеството било наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 200 лева, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.64, ал.2 от ЗКПО (отм.).

Жалбоподателят счита наказателното постановление за незаконосъобразно, необосновано и постановено при наличие на съществени нарушения на процесуалните правила. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание въззивното дружество, редовно призовано, не се представлява.

Представител на въззиваемата страна изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Счита, че извършването на нарушението е безспорно установено и правилно

квалифицирано, както и че при провеждането на административнонаказателното производство не са допуснати процесуални нарушения. Изтъква, че нарушението е извършено повторно, тъй като лицето е наказвано за същото по вид нарушение. Моли съда да потвърди обжалваното наказателно постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена от легитимирана страна – наказаното юридическо лице, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на претендираното нарушение, поради което е **процесуално допустима**. Разгледана по същество, същата е **основателна**, по следните съображения:

Въз основа всички събрани по делото доказателства, съдът установи о т **фактическа страна** следното: Дружеството-жалбоподател било регистрирано с решение по фирмено дело №2044/2005 310 по описа на ВОС. До 02.04.2007г. от негово име не била подадена декларация по чл.51, ал.1 от ЗКПО (отм.) за 2006г. На 21.05.2007г. от К. Е. К. - инспектор по приходите в ТД на НАП -Варна била извършена проверка за спазване на данъчното законодателство от страна на дружеството, при която изложените обстоятелства били установени. Установено било и че дружеството е наказвано за същия по вид нарушение. Във връзка с неспазването на законоустановения срок за подаване на декларацията, на 28.06.2007г. проверяващата съставила акт за установяване на административно нарушение на „Да-Ем“ ЕООД за това, че не е изпълнило задължението си да подаде годишна данъчна декларация за 2006г. в законоустановения срок. Актът бил съставен в отсъствието на представител на дружеството; впоследствие бил предявен и подписан без възражения. Писмени такива не били депозирани и в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН. Въз основа на съставения акт на 15.09.2007г. било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на въззивното дружество била наложена имуществена санкция в размер на 200,00 лв. за нарушение на чл.51, ал.2 от ЗКПО (отм.).

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа събраните по делото доказателства- от разпита на свидетелката К. Е. К., както и от приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства. Показанията на свидетелката следва да бъдат кредитирани като

последователни, безпротиворечиви и логични. Същата не извлича ползи от твърденията си и няма данни да е заинтересувана или предубедена, при което за съда не съществуват основания за съмнение в достоверността на дадените от нея показания.

С най-голямо значение за изясняването на делото от приобщените писмени доказателства е приложената разпечатка от СУП на НАП-Варна за подадени декларации, от която е видно, че за 2006г. такава не е била подадена от дружеството (л.13 от НАХД №2383/22г. на ВРС).

При така установената фактическа обстановка съдът приема от **правна страна** следното: В настоящото производство съдът следва да извърши проверка на законността на оспореното пред него наказателно постановление, като следва да прецени правилно ли са приложени процесуалният и материалният закон, с оглед описаните в НП факти и обстоятелства, както и съответстват ли те на приложената от административнонаказващия орган санкционна норма.

При извършената цялостна **служебна проверка**, с оглед задължението си по чл.314, ал.1 НПК, съдът установи, че при издаването на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на ЗАНН, водещи до неговата отмяна. Същото съдържа законоустановените в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН реквизити. Наказателното постановление е издадено в предвидените за това срокове, като при връчването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Издадено е от компетентен орган (видно от приложеното копие на Заповед № ЗЦУ-152/06.03.2007г. на изпълнителния директор на НАП). Описанието на нарушението е достатъчно пълно и ясно, като позволява на санкционираното лице да разбере извършването на какво деяние му е вменено и да организира адекватно защитата си.

По приложението на **материалния закон** съдът установи следното:

Според разпоредбата на чл.51, ал.1 от ЗКПО (отм.) годишната облагаема печалба (загуба), дължимият годишен корпоративен данък и всички други алтернативни корпоративни данъци и данъци, удържани при източника, се установяват по реда на този закон и се посочват в левове в данъчна декларация по образец, утвърден от министъра на финансите. Втората алинея на цитираната норма задължава данъчно задължените лица,

които се облагат с корпоративен данък, да подават такава данъчна декларация до 31 март на следващата година, като декларацията следва да бъде подадена в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице. Според чл.6, ал.1, т.1 от ЗКПО (отм.) данъчно задължени лица са местните юридически лица и следователно като юридическо лице „Да-Ем“ ООД със седалище-гр.Варна, се явява данъчно задължено лице, което е било натоварено със задължението по чл.51, ал.2 от ЗКПО (отм.). От събраните по делото доказателства се установява, че данъчната декларация по чл.51, ал.1 от ЗКПО (отм.) не е била подадена от дружеството не само в установения за това срок, но и изобщо. По този начин санкционираното лице действително е извършило вмененото му нарушение, за което законосъобразно е било санкционирано с обжалваното наказателно постановление. Правилно наказващият орган е счел, че отмененият ЗКПО е по-благоприятен за нарушителя, тъй като предвижда аналогично задължение, но по-нисък размер на наказание в случай на неизпълнение. Следователно приложението на нормативният акт, действал към момента на извършване на нарушението, е законосъобразно. Датата на извършване на нарушението е определена надлежно, на първия присъствен ден след изтичането на срока за изпълнение на процесното задължение. Санкцията е наложена в минимален размер, по реда на чл.64, ал.2, вр. ал.1 от ЗКПО (отм.), предвиждащ специално наказание за данъчно задължено лице, което не подаде декларация по този закон в срок, когато нарушението е извършено повторно, какъвто е и разглежданият случай.

Независимо от изложеното съдът констатира, че е налице абсолютно основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление поради изтекла погасителна давност по смисъла на чл.80, ал.1, т.5 от НК. Според Тълкувателно решение №1/15г., постановено по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК на ВКС и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд, разпоредбата на чл.11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс. Доколкото за процесното нарушение е предвидено наказание «глоба», абсолютният давностен срок по чл.81, ал.3 от НК възлиза на четири години и половина, считано от момента на нарушението. В случая нарушението е извършено на 02.04.2007г., при което абсолютният давностен срок е изтекъл на 02.10.2011г. Изтичането на посоченият давностен срок е абсолютно основание за отмяна

на постановеното наказателно постановление, което при това положение се явява изцяло незаконосъобразно.

Предвид всичко изложено съдът приема, че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена, а наказателното постановление- да бъде отменено изцяло.

Независимо от изхода на делото на въззивното дружество не следва да се присъждат разноски поради липса на съответно искане, а и на данни такива да са били направени.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление № 7-2741/15.09.2007г. на директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП-Варна, с което на „Да-Ем“ ООД -гр.Варна, ЕИК:103947076, на основание чл.53 от ЗАНН, във вр. с чл.64, ал.2 от ЗКПО (отм.), е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 200.00 лв., като **незаконосъобразно**.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд – Варна.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____